ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST

ŞI A CELEI DE A 25-a ANIVERSĂRI A REPUBLICII

NOI PAŞI VIGUROŞI SPRE REALIZAREA CINCINALULUI ÎNAINTE DE TERMEN

Simţim tot mai mult apropierea lui 23 August, marea noastră sărbătoare naţională, prin respiraţia fierbinte a muncii şi puternicul avînt creator care caracterizează întreaga activitate a poporului român.

Naţiunea întîmpină Ziua eliberării şi pătrarul de veac de la proclamarea Republicii sub semnul lucrărilor Conferinţei Naţionale a partidului din 19—21 iulie 1972, eveniment, de asemenea, cu pecete de epocă şi cu greutatea pietrei de hotar în istoria României.

Conferinţa a trasat, după cum se ştie, un amplu program de dezvoltare multilaterală a patriei, a elaborat documente de o uriaşă valoare teoretică şi practică, în frunte cu Raportul prezentat de către tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, inestimabil prin bogăţia sa de idei, prin ţinuta lui ştiinţifică, marxist-leninistă, prin caracterul său realist şi lucid, prin înaltul său umanism.

Conferinţa Naţională, emanaţia inteligenţei, gîndirii şi voinţei colective a întregii noastre clase muncitoare, a determinat în mod precis faptul că există toate posibilităţile pentru un progres economico-social rapid al României, capabil să poarte ţara noastră pe noi culmi de progres şi civilizaţie, prin înfăptuirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Documentele Conferinţei Naţionale, rezoluţiile parafate într-o vibrantă şi grăitoare unanimitate la marele forum al comuniştilor români, proiectele noilor legi aflate, în aceste zile, în dezbaterea opiniei publice, au avut darul să cataliz eze eforturile întregului nostru popor într-o unică şi fermă hotărire, aceea de a îndeplini grabnic şi în cele mai bune condiţiuni vastul program expus cu claritate de către secretarul general al partidului.

De pe întreg cuprinsul patriei sosesc necontenit veşti care atestă că ideile de mare generozitate ale Conferinţei prind contur, devin faptă. Colectivele de muncitori, ingineri, tehnicieni din mari combinate industriale, uzine, fabrici, întreprinderi de transport, şantiere de construcţii, institute de cercetări, de pe ogoare, au reevaluat şi au redimensionat posibilităţile materiale şi umane, de care dispun, au analizat cu înaltă responsabilitate comunistă şi civică sarcinile ce şi le-au planificat, au descoperit resurse noi, neutilizate încă, pe baza cărora să le poată depăşi în mod considerabil.

CINCINALUL — ÎN PATRU ANI ŞI JUMĂTATE !, expresia spiritului patriotic care caracterizează clasa noastră muncitoare, s-a transformat într-un crez şi în certitudine.

Cifrele primei luni a noului semestru al anului (după ce primul a fost îndeplinit cu depăşiri considerabile) atestă din plin acest lucru. Hărnicia şi talentul clasei noastre muncitoare, dăruirea şi avîntul ei, organizarea superioară a producţiei, bătălia energică pentru economii de materie primă şi de utilaje, au smuls timpului multe zile, oamenii luînd-o înaintea calendarului. Din toate judeţele ţării s-a raportat că pe luna iulie, planul la producţie-marfă a fost depăşit în medie cu 9 şi 4 zile.

Sub semnul acestei efervescenţe generale, poporul nostru l-a sărbătorit duminică 6 august pe marinarii şi minerii patriei. Anul acesta ei şi-au oniversat împreună ziua lor. O coincidenţă cu rezonanţe simbolice, pentru că timp de multe decenii navele străbăteau mările şi oceanele lumii, arzînd în cuptoarele maşinilor cărbunele scos din adîncurile pămîntului de mineri. Şi chiar dacă astăzi, modernele trauleare şi cargouri româneşti nu mai folosesc acest combustibil, trăsătura de unire rămîne vie şi emoţionantă între aceste două detaşamente de frunte ale clasei noastre muncitoare.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

CONCESII FĂRĂ FOLOS PENTRU FOTBALUL NOSTRU

Alături de succesele pe plan competiţional, de paşii înainte făcuţi de fotbalul nostru în arena internaţională (mai cu seamă prin reprezentativa A), înregistrăm cu satisfacţie de mai mulţi ani şi eforturile care se fac pentru ca şi celelalte sectoare din viaţa celui mai răspîndit sport de la noi să menţină ritmul eşalonului de performanţă. Atîtea şi atîtea iniţiative privind fortificarea fotbalului de masă, cu precădere al fotbalului celor mici sau tineri, au contribuit la o vizibilă creştere a fundamentului cantitativ care — avem toată încrederea — îşi va arăta progresul în scurtă vreme. De asemenea, pe planul organizatoric — un sector cu nimic mai puţin important decît celelalte — n-au lipsit acţiunile menite să perfecţioneze munca, să aducă fotbalul nostru pe acelaşi plan de dezvoltare cu cel din ţările consacrate. Ceea ce, de asemenea, trebuie să recunoaştem, nu reprezintă o treabă uşoară, dat fiind ritmul foarte susţinut cu care întreg angrenajul fotbalistic internaţional înaintează în aceşti ani. Vom enumera cîteva dintre problemele acute, vitale, asupra cărora F.R.F. şi-a aplecat atenţia : *punerea programului nostru internaţional la acelaşi numitor cu agenda modernă a soccerului ; intensificarea schimburilor de informaţii, participări la cursuri de perfecţionare ; vizite de informare ; schimburi de tehnicieni ; intensificarea prezenţelor şi contribuţiilor româneşti la dirijarea internaţională a fotbalului* (F.I.F.A., U.E.F.A.). Aceasta ca să pomenim activitatea externă.

Pe plan intern am notat străduinţele pentru *îmbunătăţirea funcţionării organelor federale şi, mai departe, ale corespondentelor lor pe plan judeţean şi oraşenesc ; intransigenţă sporită şi grijă pentru principialitate în relaţiile dintre toţi factorii vieţii fotbalistice ca şi în direcţia atmosferei competiţionale ; încercări pentru disciplinarea prezenţelor la loturile reprezentative şi, legat de aceasta, mai multă grijă pentru punerea de acord, într-un mod reciproc avantajos, a intereselor loturilor reprezentative cu cele ale cluburilor.*

Am efectuat această sumară trecere în revistă pentru că ea demonstrează, cum spuneam, eforturile pe mai multe planuri spre fortificarea activităţii fotbalului nostru. Tocmai de aceea credem că defecţiunile care apar, şi mai ales concesiile cu care ne-am întîlnit în ultimul timp capătă, pe fondul bunelor realizări, nu numai dimensiuni mult mai mari decît în anii trecuţi, ci — ceea ce ni se pare mai grav — anulează multe dintre succesele înregistrate.

Efectiv, este vorba de :

1. — *nesocotirea hotărîrii F.R.F. luată în urma evoluţiei slabe a echipei olimpice în meciul cu Danemarca de la Bucureşti ;*

2. — *aplicarea capricioasă, discontinuă, a acelei hotăriri privind împărţirea antrenorilor în grupe valorice, determinate de anii de activitate şi de gradul de capacitate ;*

3. — *alcătuirea empirică a schemelor competiţiilor de performanţă, situaţie cu atît mai regretabilă cu cît în toate celelalte probleme s-au făcut serioşi şi lăudabili paşi înainte pentru modernizare ;*

4. — *un semnal de alarmă foarte trist privind echipa naţională, dat de prima... tentativă de a aduna lotul A.*

Învăţîndu-se din situaţii anterioare regretabile care nesocoteau abaterile disciplinare interne cînd era vorba de o competiţie internaţională, F.R.F. a hotărît ca acestea să opereze pentru întreaga activitate a jucătorilor sau echipelor şi, astfel, sancţiunile au căpătat cu adevărat un efect moralizator. Un exemplu destul de recent l-a constituit scoaterea internaţionalului *Boc* (Rapid) din lotul pentru meciul cu Italia, dată fiind suspendarea dictată în săptămîna întîlnirii de comisia de disciplină, pentru o abatere din activitatea internă. Oricît de dureroasă era decizia, ţinînd cont de jucătorul pe care îl avea ca subiect, nu am putut decît să salutăm fermitatea forului nostru de specialitate care înţelegea să treacă chiar peste necesităţile echipei naţionale. Dar, iată, destul de repede după aceea, aveam să constatăm că F.R.F. a devenit — subit — concesivă. Pentru că ea a admis participarea a doi jucători, în speţă *Simionaş* şi *Marcu*, la o competiţie oficială — disputată sub egida F.I.S.U. şi U.E.F.A. —, într-un lot reprezentativ deci, deşi erau sancţionaţi cu *„interdicţia de a mai face parte din vreun lot reprezentativ în tot cursul anului 1972..."* (v. hotărîrea F.R.F. publicată în ziarul „Sportul" din 1 iunie 1972). Dar s-a uitat, parcă, de această sentinţă şi atît jucătorul Politehnicii Iaşi, cît şi acela al Universităţii Craiova au fost validaţi pentru lotul reprezentativ studenţesc al României. Cum rămîne atunci cu situaţia celorlalţi jucători ai pedepsitei echipe olimpice (Ghiţă, Pop, C. Olteanu, Vlad, Codreanu, Broşovschi, Györfi, Tătaru II) care absolvă pînă la capăt sancţiunea ? Există regimuri diferite de tratament pentru jucători aflaţi în acelaşi grad de culpabilitate ?

- **PAŞI ÎNAINTE CARE TREBUIE APĂRAŢI**
- **SIMIONAŞ ŞI MARCU FAC EXCEPŢIE DE LA SANCŢIUNILE F.R.F. ?**
- **TABELUL ANTRENORILOR, O FICŢIUNE ?**
- **TEHNICA MODERNĂ INTERZISĂ DE LA ALCĂTUIREA PROGRAMELOR CAMPIONATULUI ?**
- **STARTUL „CAMPANIEI WELTMEISTERSCHAFT" S-A LOVIT DE O SURPRINZĂTOARE INDIFERENŢĂ !**

După multe pregătiri, după mai multe corijări, s-a ajuns la un tabel de confirmare a antrenorilor federali şi a celor din grupele A şi B. În fapt, această confirmare a urmărit să precizeze pe acei tehnicieni care au dreptul să antreneze echipe de Divizia A şi B, deci efectiv eşalonul de performanţă al fotbalului nostru. Nu ştim dacă a trecut o lună şi am înregistrat primele încălcări ale acestei dispoziţii federale. Cazul lui *Ion Nunweiller* — căruia, evident, nici nu ne trece prin minte să-i contestăm meritele şi, în acelaşi timp, perspectivele de apreciat tehnician — dovedeşte că cluburile nu prea iau în serios hotărîrile federaţiei. Atunci care mai este rostul operaţiunii efectuată de F.R.F. ?

Nu de ieri de alaltăieri este obiect de discuţie modul cum sînt alcătuite schemele principalelor campionate : A — B — C. Fapt este că actuala modalitate continuă să trezească mai mult sau mai puţin justificate supoziţii din partea cluburilor şi asociaţiilor. Atîta vreme cît nu se va recurge la tragerea la sorţi a numerelor de pe tabelul programărilor şi, mai departe, a utilizării unui computer (care să ţină seama de condiţiile specifice acestei programări : *echipe din acelaşi oraş programate alternativ ; programare alternativă echipă de A cu cele de B, din acelaşi oraş ; penchile echipelor bucureştene ; respectarea alternanţei acasă-deplasare* etc.), vom avea mai departe o atmosferă de suspiciune în această problemă care nu este de neglijat. Din păcate, de mai mulţi ani, fiecare început de sezon aduce în discuţie această defecţiune dar n-am înregistrat nici cea mai mică reacţie la F.R.F.

În fine, să amintim despre nereuşita primei convocări a lotului reprezentativ, în fapt startul campaniei **„Weltmeisterschaft 1974"**. Era greu ca ea să poată fi dusă la bun sfîrşit, de vreme ce mai mult de jumătate dintre selecţionabili erau indisponibili din motive obiective : accidentări, prezenţa în campionatul european studenţesc, turnee peste hotare ale formaţiilor de club (cazul lui **Dinu, Ştefan, Anca, Bölöni, Neagu, Dumitru, Dobrin** etc.). Şi atunci, era mult mai nimerit ca reuniunea să fie amînată pentru o perioadă cînd cei convocaţi puteau răspunde la apelul F.R.F. Sîntem convinşi că forul de specialitate a tras concluziile care se impun din această nereuşită.

Eftimie IONESCU
Mircea TUDORAN

CARNETUL SCRIITORULUI | EUGEN BARBU

DILEMĂ

Săptămîna care a trecut a fost marcată de un lucru incredibil în materie de fotbal : jucătorii probabilei naţionale, convocaţi pentru un meci în provincie nu s-au prezentat într-un număr care să întrunească o formaţie completă. Mai pe scurt, în loc de 15, Angelo Niculescu nu a reuşit să adune sub streaşina sa glorioasă decît 10 persoane ! Pur şi simplu ! Geaba telefoane, geaba apeluri la cluburile de unde se recrutează marfa... Sub diferite pretexte, omul cel mai discutat în ultimii ani a fost pus în situaţia de a nu putea alinia o echipă în faţa unui adversar oarecare. Mă gîndesc la lumea strînsă la Olteniţa, mă gîndesc la obrazul unora, mă gîndesc de fapt dacă acesta nu este un semn foarte îngrijorător pentru fotbalul nostru, în general.

Eu înţeleg nevoile cluburilor şi-i înţeleg şi mai bine pe antrenorii care **se curăţă** cît ai clipi din ochi **pentru că nu scot rezultate** din pricina deselor convocări la naţionala a celor mai buni jucători de care dispun. Este o problemă, şi încă una serioasă. De nenumărate ori am scris aici şi în altă parte că sînt împotriva convocărilor ce mi se par dăunătoare şi fără vreun rezultat concret. Am mai zis, nu de mult că Nicuşor nu a avut nici o vină că nu a reuşit să-şi dea indicaţiile tactice în prezenţa tuturor celor ce îmbracă tricoul roşu al dinamoviştilor. O avea alte defecte, e cam mediocru, de acord, dar şi aşa zisele **condiţii obiective** explică multe.

Cît priveşte echipa naţională aici ne isbim de lucruri ce ar merita discutate. Sigur că şi antrenorul tricolorilor are dreptul din cînd în cînd să-şi adune „clienţii" la un loc, să vadă cum se leagă jocul celor care vin din mai multe locuri (deşi părerea noastră e că cea mai în formă echipă trebuie totdeauna să aibă scheletul **naţionalei** şi că formaţiile alcătuite din mai multe petece, rare ori au dat rezultatele scontate, dar asta-i altă căciulă !. Aşa că, din păcate, cererea tinerii unui **trial**, cum se numea pe vremuri, venită de la antrenorul **naţionalei** nu era deloc o exagerare. Că Angelo e o persoană cumsecade s-a văzut după faptul că el i-a cruţat pe cei care au jucat la Constanţa în **Campionatul european universitar**, dar să răspunzi la această bunăvoinţă cu un refuz atît de categoric mi se pare cam mult. Poate şi cluburile au undeva dreptate cruţîndu-şi jucătorii. Sîntem după un an competiţional încărcat, a-l mai chema pe Dumitru ca să-l vezi jucînd pe cine ştie ce teren denivelat ca să-ţi dai seama dacă mai merită un loc în naţională mi se pare inutil. Eu îl înţeleg pe Angelo, el voia să ştie mai ales pe cine contează în apărare, mai voia poate să-şi dea seama ce soluţie găseşte pentru o extremă (deşi noi nu vedem decît soluţia ca Lucescu să joace pe dreapta şi Marcu pe stînga şi să se renunţe la aşa numitele **extreme false**). Mai existau destule întrebări pentru el, dar la drept vorbind e cam devreme pentru a judeca pe jucători. Abia e august, vedetele de abia au reîncălţat bocanci, nu putem să cerem cuiva să fie zmeu din etapa 1-a a campionatului ! O să mi se amintească poate, că meciul cu Austria, e aproape, dar el e un **amical** şi ar mai trebui să renunţăm, la ideea de palmares şi să facem din aceste întîlniri de antrenament, ceea ce sînt ele în realitate : nişte **rodaje** şi nu lucruri de spaimă...

Aşadar, bietul Angelo a fost pus într-o situaţie grea, ridicolă. Să fie de fapt o lipsă de autoritate sau o slăbiciune a Federaţiei ? Unii vorbesc de sancţiuni împotriva cluburilor şi a jucătorilor. Poate asta i-ar mai răcori pe unii cu aere de vedete ; dar e o soluţie ? Suspendările, mai ales acum, la început de campionat, pot scoate din formă pe mulţi ; şi-atunci ? Dar nici să se închidă ochii la această incalificabilă absenţă...

Credeţi-mă nu ştiu ce să vă spun. Cred că în **Vasile Conta** vor exista destui înţelepţi în stare să ne scoată din teribila dilemă. Aşteptînd curioşi, să mai bem o ţigară, vorba românului...

Post scriptum :

1) Să nu se supere craiovenii pe mine, dar soluţia **Oblemenco** pentru **naţională** este cu totul ipotetică după ce, în sfîrşit, toată lumea l-a putut vedea pe **tunarul** Craiovei la lucru cu ajutorul televiziunii. El, cu toată bunăvoinţa, aduce cu lancu cel de demult, adică este un spărgător de gheaţă şi un bun şuteur, dar numai atît. La modul la care se joacă fotbal la ora actuală, bunul nostru golgeter, pare numai monumental.

2) Lăsaţi-l pe **Niki** Dumitriu să joace ! La **Rapid**, la **Dinamo**, la **Steagul roşu**, dar lăsaţi-l să joace ! El nu mai are timp ca alţii... În ce mă priveşte cred că a greşit cel mai rău Dinamo, ea, această echipă, trebuie pedepsită pentru că l-a trimis la plimbare.